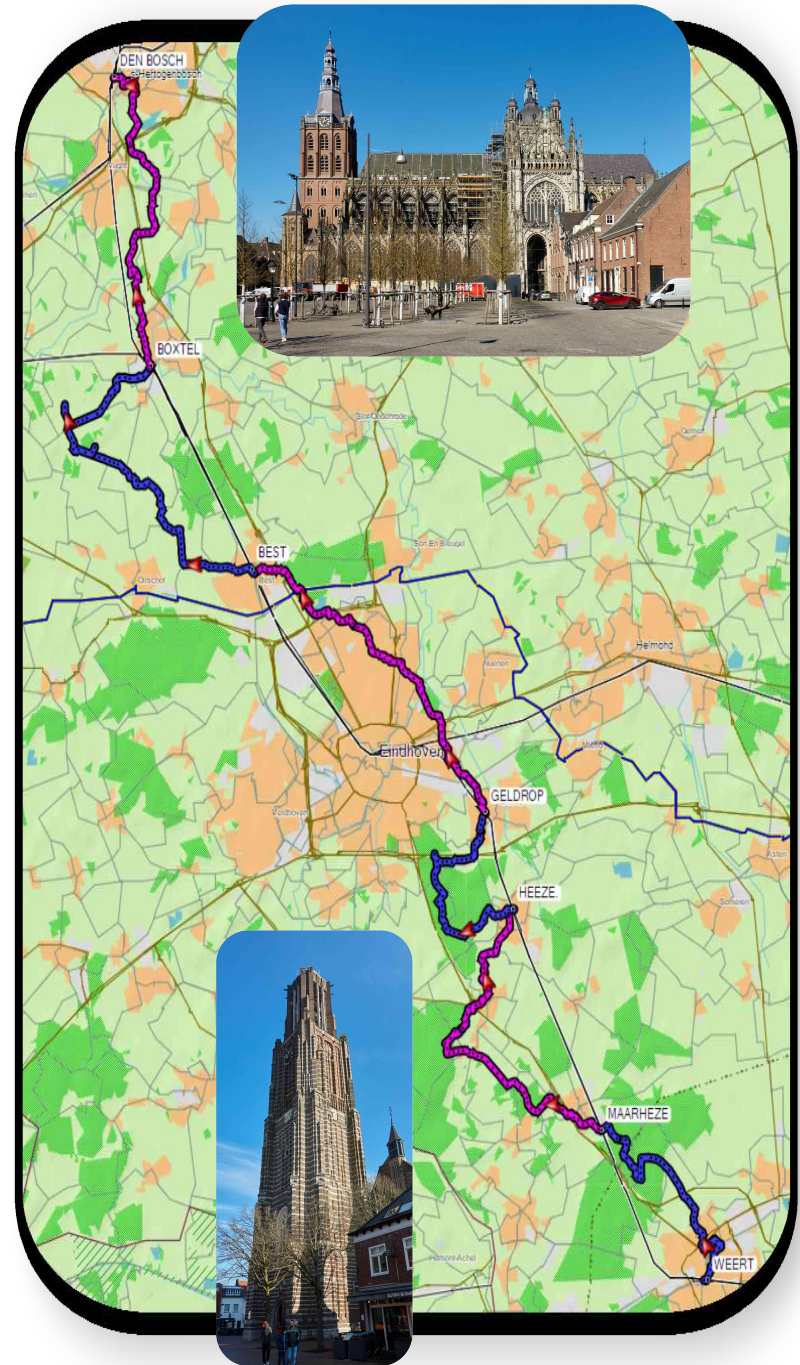

Nederland:

Weert - Den Bosch

Van de Lange Jan naar de St. Jan

feb - maart 2025

Maandag 3 feb	Weert - Maarheze	14 km.....	1
Woensdag 5 feb	Maarheze - Strijp - Leende - Heeze	20 km.....	7
Woensdag 19 feb	Heeze - Geldrop	13 km.....	13
Dinsdag 4 maart	Geldrop - Best	20 km.....	20
Vrijdag 7 maart	Best - Boxtel	22 km.....	27
Woensdag 19 maart	Boxtel - Den Bosch	17 km.....	37

Maandag 3 feb Weert - Maarheze

De door Wim uitgezette wandeling vanaf de Lange Jan in Weert naar de Sint Jan in Den Bosch heeft een tijdje in de kast gelegen maar vandaag gaan we er dan toch aan beginnen. We rijden met de auto naar Maarheze om daar op de grote parkeerplaats bij het station de auto neer te zetten.

Via een prima treinverbinding komen we aan in Weert en daar beginnen we met de wandeling naar ons officiële beginpunt: de Lange Jan.

Officieel heet deze kerk de Martinuskerk waarvoor in 1500 de eerste steen werd gelegd. Tussen 1887 en 1940 had de kerk één van de hoogste torens van Nederland, vandaar de bijnaam Lange Jan.

Op 14 november 1940 waaide tijdens een storm de 40 m hoge houten spits van de toren en bleef de toren geruïneerd achter. In 1958 heeft de toren een lantaarnvormige open klokkentoren gekregen en deze herbergt één van de zwaarste beiaarden van Nederland.

Even later komen we aan bij de slotgracht van het voormalige Kasteel Nijenborgh, nu bekend als Huis op de Biest. Vanaf hier hebben we zicht op Huis op de Biest dat op de ruïnes van het kasteel is gebouwd.

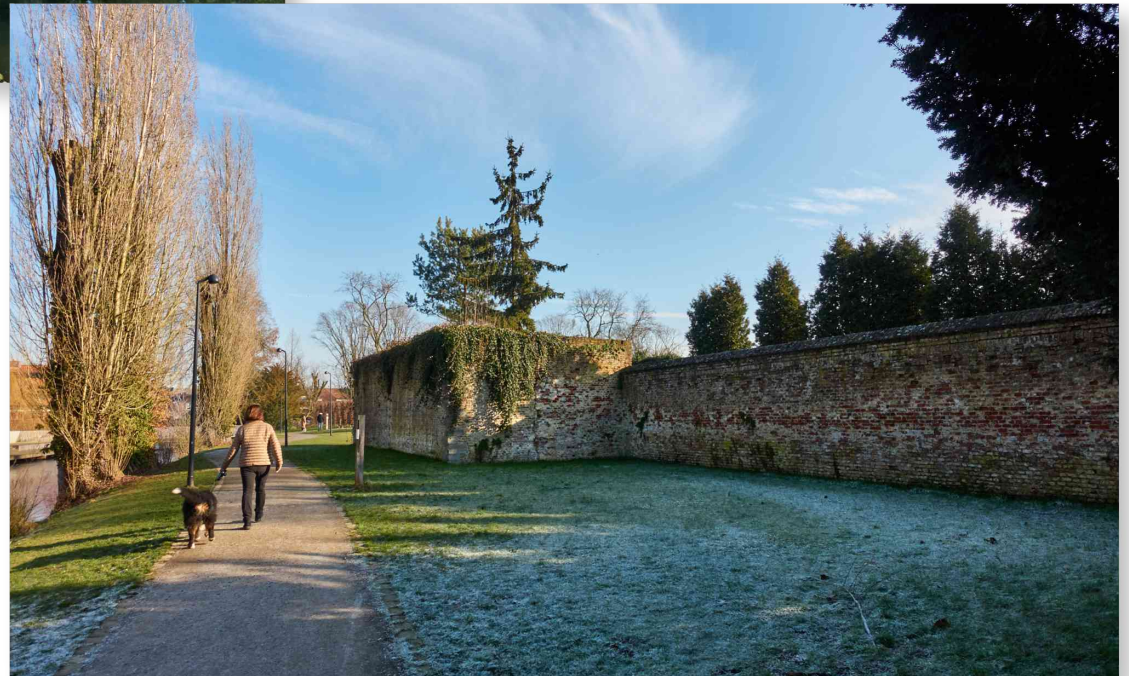
14 km

We wandelen via een fraaie wandelbrug over de slotgracht...

...en lopen langs de kasteelmuren van Kasteel Nijenborch. Deze vijftiende eeuwse waterburcht was het hoofdverblijf van de graven van Horn. Het werd in 1702 verwoest tijdens een beleg in de Spaanse Successieoorlog.

Even later komen we aan in het al eeuwenoude Verliefdenlaantje. Een mooi lommerrijk laantje met afwisselend kastanje- en lindebomen die in de 18e eeuw geplant zijn door de Minderbroeders. Het laantje is met een lengte van 500 m een beschermd dorpsgezicht en een populaire trouwlocatie.

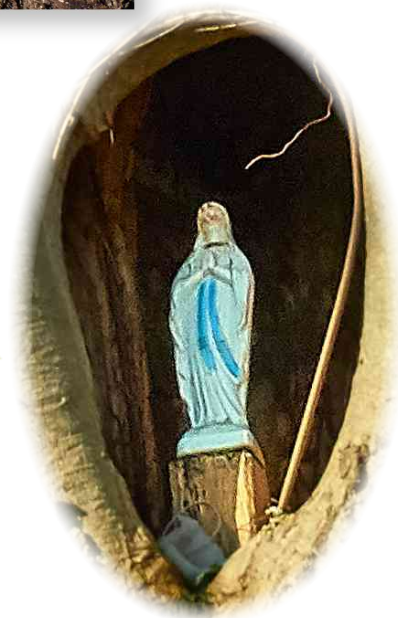
Voordat we de bebouwing van Weert definitief verlaten gaan we even een kijkje nemen bij een kleipijpenoven uit 1856. Deze oven is onderdeel geweest van de pijpenfabriek Trumm-Bergmans. Deze fabriek werd in 1846 opgericht in Maastricht en in 1855 verhuisd naar Weert. Vanaf 1933 is men overgegaan van stenen pijpen op houten pijpen, de zgn Bruyère-pijpen. In 1972 werd het bedrijf gesloten.

Deze, uit het water opgeviste, fiets zal het waarschijnlijk zonder eigenaar moeten doen.

Op deze plek laten we Weert definitief achter ons.

Altijd een mooi gezicht: zo'n bevroren weiland.

We lopen veel over onverharde paden die ons wel laten zien dat er veel water is gevallen.

Helaas is het wandel- en fietscafé Peerkesbosch gesloten.

Het laatste deel gaat via een smal pad door bosgebied en nadat we dit achter ons laten is het niet ver meer naar de parkeerplaats van het station Maarheze. Onze eerste etappe van dit project zit erop.

Woensdag 5 feb Maarheze - Strijp - Leende - Heeze

20 km

Voor de tweede etappe zetten we de auto weer op dezelfde plaats als de vorige keer en we beginnen nu gelijk met wandelen.

Als we Maarheze zijn binnengelopen zien we al snel dit leuke meertje. Gelukkig is het te koud om te zwemmen want volgens de bordjes bevindt zich hier blauwalg.

Via de tunnel onder de A2, die versierd is met mooie kleurrijke schilderijen, verlaten we Maarheze.

Sneller dan bij de vorige etappe ruilen we het asfalt in voor onverhard.

We steken via de *Trurkse Brug* de Bulder Aa over. De naam is een vreemde lokale dialectische verbastering die je alleen begrijpt wanneer je oude kaarten raadpleegt. Deze brug over de Aa is een onderdeel van de Turfdijk. De naam is verbasterd in het lokale dialect van 'Turfdiek' via 'Truddek' tot 'Trurk'.

Even later zien we deze eenzame zwaan die vast nog op zoek is naar een maatje.

In dit gebied zien we heel veel hout dat ligt te wachten om opgehaald te worden.

Aangekomen in het kleine plaatsje (Leender)Strijp moeten we toch even lezen met welk gedicht de dichter ons wilt verblijden.

Rond het middaguur komen we aan in het Leenderbos.

We hebben tot nu de modder en het water gemakkelijk kunnen omzeilen en ook hier zijn we blij dat er al een paadje langs het water is gecreëerd.

Hier doorheen lopen is geen optie, maar via een heel smal strookje langs de modder houden we onze schoenen toch nog aardig schoon.

Een mooi plaatje!

Vergroeid met elkaar.

"Vrije wandeling op wegen en paden"

Toch maar een andere doorgang zoeken.

Als we het Leenderbos en de plaats Leende achter ons hebben gelaten komen we nu in akkergebied.

Ook hier moeten we ons een weg banen temidden van modder en water maar ook nu komen we er ongeschonden doorheen.

Het is nu niet meer zo heel ver lopen naar het station van Heeze. Daar wachten we een kwartiertje en gaan weer met de trein naar Maarheeze.

Het is vandaag weer prima wandelweer om een volgend deel van ons project te lopen. De bedoeling is om van Heeze naar Eindhoven te lopen maar dat krijgt een onverwachte wending.

We parkeren de auto in Heeze en kleden ons lekker warm aan want het is nog best fris. Vlak na de bebouwde kom verruilen we het asfalt voor onverhard terrein.

Ondanks het hoge water is er voor ons nog voldoende plaats.

Inmiddels zijn we aangekomen in het natuurgebied “de Groote Heide”, een werkelijk prachtig gebied met heel veel vennen.

Er zijn niet alleen vennen, het hele gebied is werkelijk kletsnat. De grote vraag is of we hier verder kunnen.

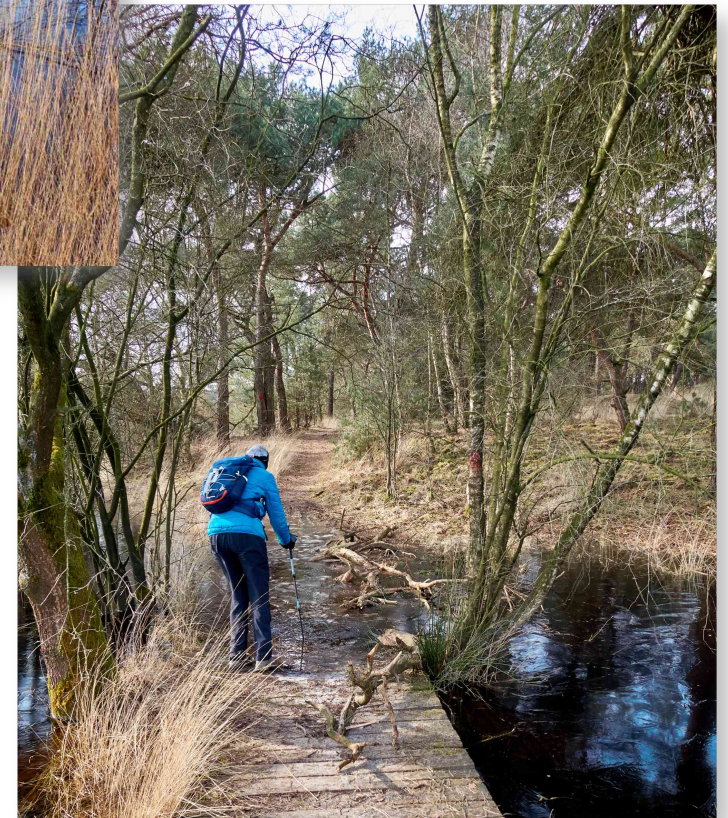
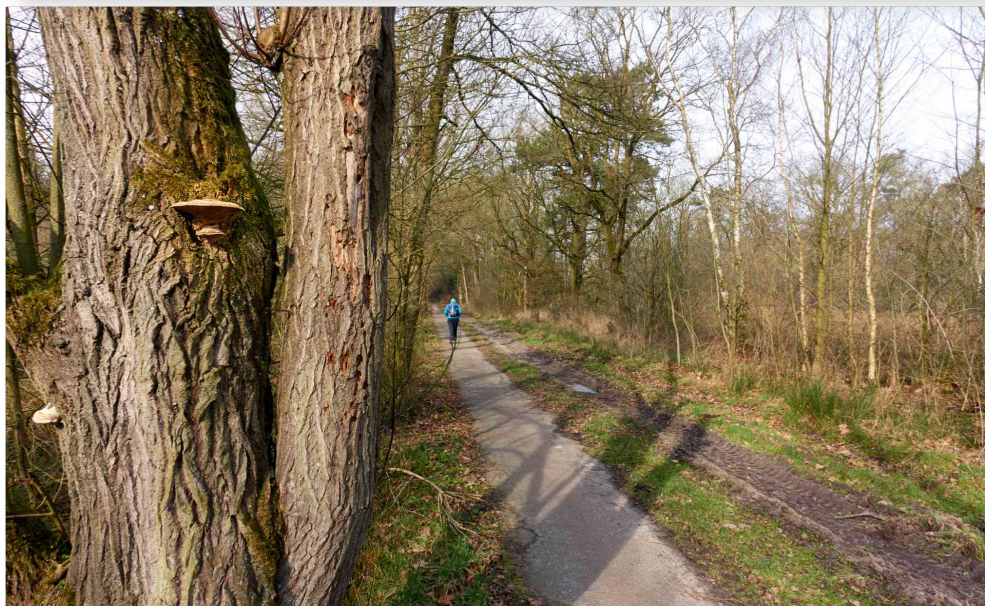

Nadat Wim als eerste de oversteek heeft gewaagd en geen natte voeten heeft gekregen volg ik voorzichtig zijn voorbeeld.

Over een mooie vlonder vervolgen we even later onze wandeling.

Maar helaas, dit pad vervolgen is geen optie. Het water is te diep. We gaan terug en zoeken een andere weg.

Hier is de omgeving ons goed gezind.

Maar even later staan we toch bedenkelijk te kijken naar dit waterfestijn.

Ook nu is Wim degene die onderzoekt of we hier doorheen kunnen. Dat is zo en ook ik moet er aan geloven en kan net mijn voeten drooghouden.

Hierna gaan we verder om de A67 over te steken en wat ons nog nooit is overkomen gebeurt vandaag. We kunnen echt niet verder, zelfs niet stiekem.

We moeten terug en lopen over een fietspad richting Geldrop. Daar kunnen we wel de A67 oversteken en via de bebouwing van Geldrop lopen we naar het station om daar de trein naar Heeze te pakken. Maar ondanks de tegenvaller hebben we er een mooie wandeling opzitten.

Dinsdag 4 maart Geldrop - Best

20 km

De lente is echt begonnen en onder een zonnetje reizen we af naar Geldrop om aan onze 4^e etappe te beginnen. Dat de lente is gearriveerd is te zien op deze foto.

We laten Geldrop achter ons en steken het “Eindhovensch Kanaal” over.

Hier moeten we even een behoorlijk modderig pad overwinnen.

We lopen de gemeente Eindhoven binnen waar ook mooi bosgebied is te bewonderen.

Aan het einde van dit gebied stuiten we op een hek bij een brug over de Dommel.

Om het hek te openen moeten we op een groene knop drukken en jawel na 2 seconden opent het hek zich.

Natuurlijk wordt de Dommel ook op de foto gezet.

Even later lopen we het kasteelpark Eckart binnen met zijn mooie kasteel dat in 1899 werd gebouwd door de zoon van de toenmalige burgemeester van Eindhoven.

In 1937 werd het kasteel verkocht aan de Broeders van de H. Norbertus en werd het een leef- en woongemeenschap voor mannen met een verstandelijke beperking, Sint Jozefdal. In 1949 namen de Broeders van Liefde Sint Jozefdal over. Vanaf de jaren tachtig is de zorg overgenomen door stichtingen.

Het is nu leef- en woongemeenschap voor mensen met een verstandelijke beperking en andere zorgvragen.

In het Henri Dunantpark bewonderen we dit bijzondere kunstwerk. In 2010 kreeg dit 30 m hoge *Schoorsteenplastiek*, ontworpen door Frans Gast (1927-1986), een nieuwe plek in het park, vlak bij de vijver. Dit kunstwerk uit 1969 stond aanvankelijk op het plein van de Piazza.

We vervolgen onze route door Eindhoven en we zijn zeer verrast dat ondanks de vele bebouwing we zeer regelmatig door mooie parken lopen.

We laten Eindhoven achter ons als we de A2/A50 oversteken.

Nu rest ons nog het laatste stuk naar Best waar we op de trein stappen naar Geldrop. Ondanks veel bebouwing hebben we toch nog veel groen mogen aanschouwen.

Vrijdag 7 maart Best - Boxtel

22 km

Het belooft deze vrijdag weer een mooie dag te worden dus trekken we de wandelschoenen weer aan en gaan richting Best. Als we de bebouwing achter ons laten zien we dit mooie plaatje.

Al heel snel daarna komen we aan bij de kleine kapel St. Anna. De legende vertelt dat de bevolking van het gehucht Aarle rond 1400 een houten kapel bouwde als dank aan St. Anna voor vrijwaring van besmettelijke ziekten. In 1628 bouwde men op dezelfde plek een stenen kapel. Na een eerdere grote restauratie in 1837 werd dat in 1950 -1951 nogmaals gedaan.

Een rustige weg met moderne grote boerderijen.

Nog geen 15 minuten later komen we aan in het buurtschap Straten met zijn beschermd dorpsgezicht en met zijn mooi gelegen St. Antoniuskapel.

De legende van de Antoniuskapel

Eens, lang geleden, werd de buurtschap Straten geteisterd door een vreselijke pestepidemie. Er bezweken zoveel zieken, dat men paarden tekort kwam om de lijken af te voeren. De bewoners riepen toen de hulp in van Sint-Antonius Abt. Enkele dagen later liep er plots een schimmel op het pleintje. Niemand wist van wie het dier was of waar het vandaan kwam. Een boer spande het onbekende paard voor zijn kar. Bij elk huis waar hij met behulp van de schimmel een overleden pestlijder weghaalde, week de gevreesde ziekte. Nadat de laatste dode naar zijn graf gebracht was, verdween het geheimzinnige paard even plotseling als het gekomen was. Uit dankbaarheid bouwden de inwoners toen midden op het pleintje een kapel voor Sint-Antonius.

Het verhaal van de legende is het lezen waard.

Nieuw en oud.

“Kunst” in de boom.

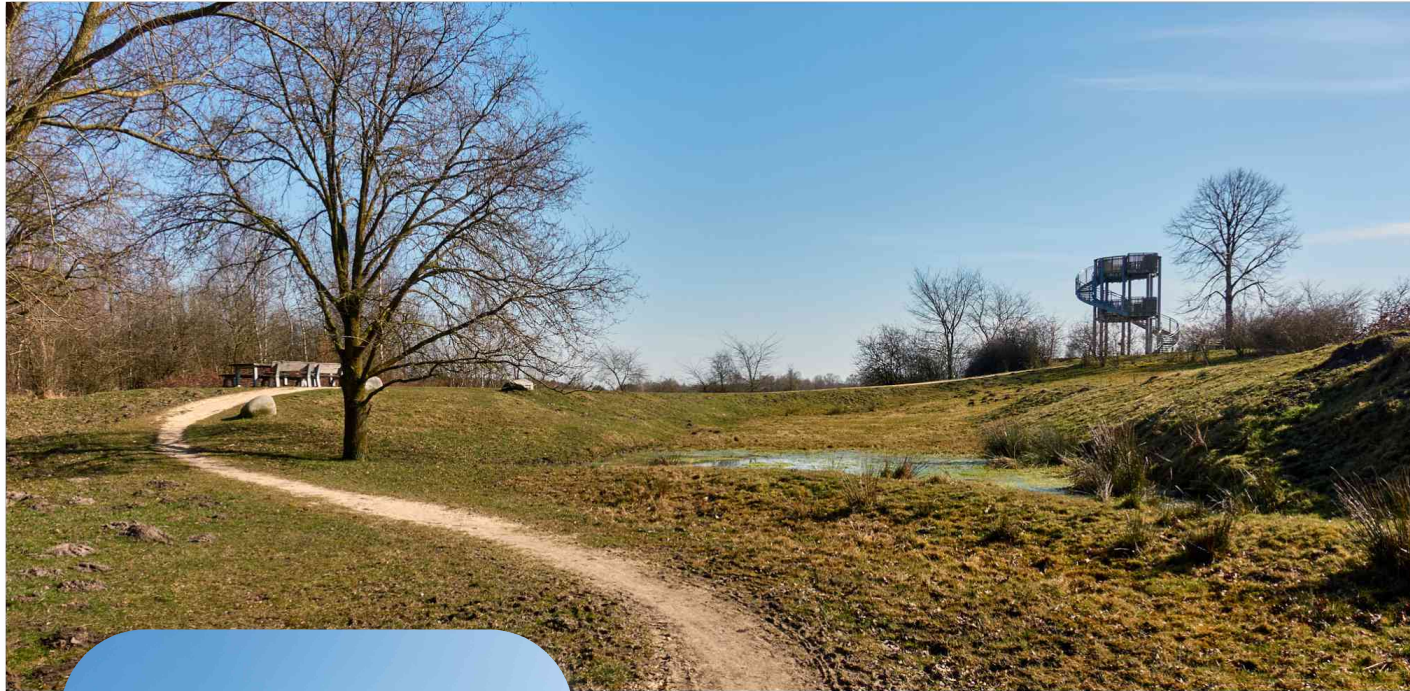

Dit kruis staat op de plek waar op 2 juni 1838 Giovanni Castione werd vermoord. Hij was een 16-jarige marskramer uit Noord-Italië en liet in een herberg vol trots zijn verdiende geld zien. Dat kwam hem duur te staan want toen hij de volgende dag samen met een andere marskramer zijn weg vervolgde werd hij met een stok op zijn hoofd geslagen en vervolgens verdrinken in een sloot. De moordenaar liep tegen de lamp en werd in november 1839 in Arnhem publiekelijk opgehangen.

Een poosje later komen we dan aan op de Kampina.

Wat later gaat Wim even van de geplande route af om naar een uitkijkpunt te gaan. Ik haak even af en geniet van een pauze in het zonnetje.

Deze uitkijktoren, "Tour de Frans", is vernoemd naar boswachter Frans Kapteijns. Een grote wens van Frans is hiermee in vervulling gegaan: een nieuwe uitkijktoren op Banisveld.

Zoals bij bijna alle uitkijktorens heeft ook deze een weids uitzicht.

Hierna gaan we weer vrolijk verder en steken vervolgens het riviertje de Beerze over.

We komen aan bij Balsvoort, een oude Kempische nederzetting die al sinds 1312 uit de bronnen bekend is. *Voort* (doorwaadbare plek) -> *Baenssfoert* -> *Balsvoort*

Op deze plek stonden ooit 5 boerderijen. Eén van deze boerderijen heeft een bijzondere geschiedenis. Deze boerderij was in de zware maanden van 1944 een schuilplaats voor iedereen die op de vlucht was voor oorlogsgeweld en verraad. Een gewone boerderij, maar een verzetsplek om nooit te vergeten. De laatste boerderij verdween in 1986 om vervolgens door Natuurmonumenten een deel van de muren van één boerderij weer op te bouwen.

Nu wordt het tijd om de Kampina verder binnen te wandelen. Het gebied met zijn vele vennen en we verheugen ons erop.

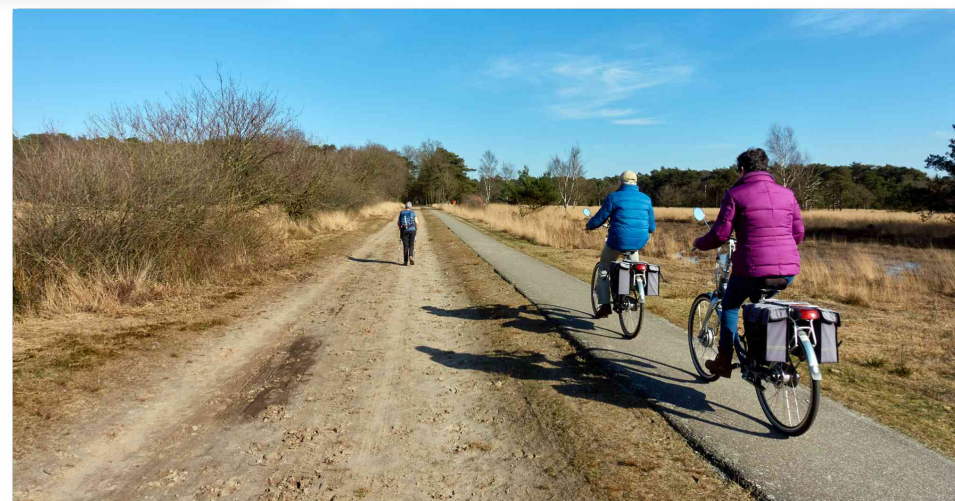

Maar helaas, na ruim 1 km wandelen moeten we helaas omkeren wegens kniehoog water volgens een wandelaar die er net in korte broek en op blote voeten doorheen is gelopen. Wat een teleurstelling!

We lopen terug naar het alternatief: een kaarsrecht fietspad van 1,5 km met zicht op gebied met veel water.

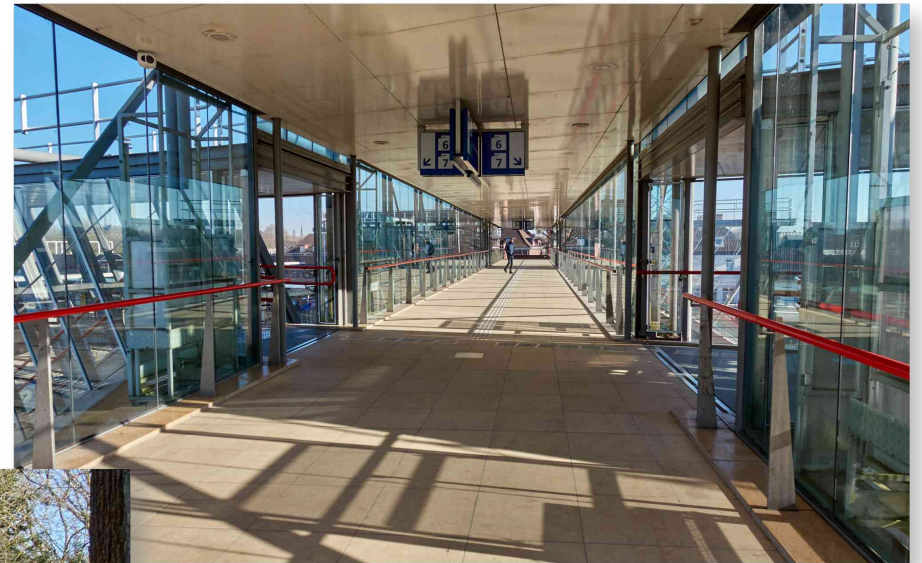
Nadat we het fietspad verlaten hebben lopen we nog een stukje door droog wandelgebied en aangekomen in Boxtel is het niet ver meer naar het station. Ondanks de teleurstelling hebben we toch een mooie wandeldag achter de rug.

Woensdag 19 maart Boxtel - Den Bosch

17 km

Alweer de laatste etappe van ons project en ook vandaag kunnen we genieten van prachtig weer. We zetten de auto neer op de parkeerplaats bij het station van Boxtel en via de oversteek van het spoor beginnen we om half 10 aan de wandeling.

We zijn een half uurtje verder als we de bebouwing achter ons laten.

Een tweetal “wandelpoortjes” die we vandaag tegenkomen.

De lente komt

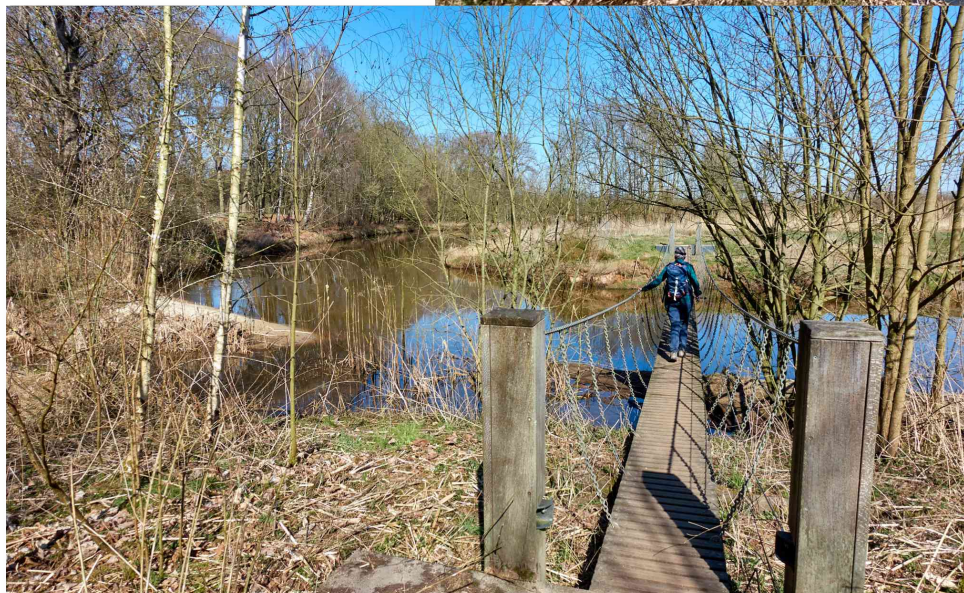

Zomaar een vennetje waar de bomen prachtig weerspiegelen in het water.

We vinden eindelijk een bankje zodat we zittend kunnen genieten van de Essche Stroom.

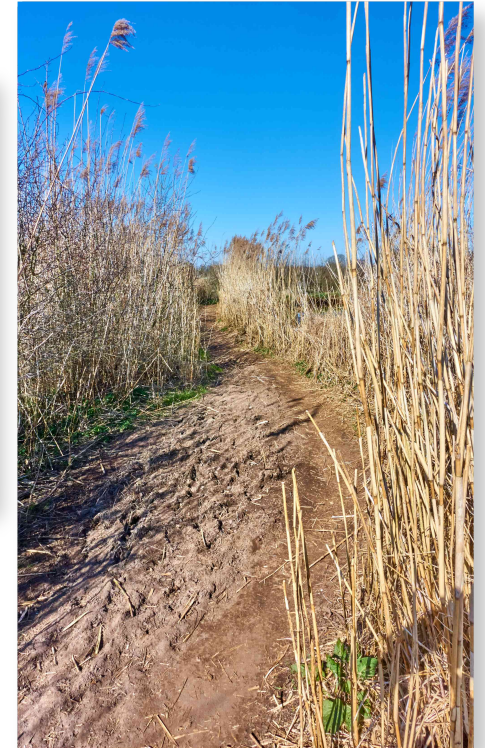
We hebben er inmiddels alweer zo'n 3 kwartier opzitten als we deze, voor Nederlandse begrippen, bijzondere hangbrug over de Essche Stroom zien. Of iedere wandelaar blij is met de brug weet ik niet want hij wiebelt behoorlijk.

Even later volgt een tweede brug en ook nu houd ik me toch maar vast aan de leuning.

Vlak voor het buurtschap Halder zien we dit grote rotsblok met diverse munten. Dit is een verwijzing naar het verleden daar er in Halder diverse vondsten zijn gedaan uit de oudheid. Waaronder veel losse munten die verspreid over de hele nederzetting zijn gevonden.

Een leuk wandelpaadje zo tussen de rietpluimen.

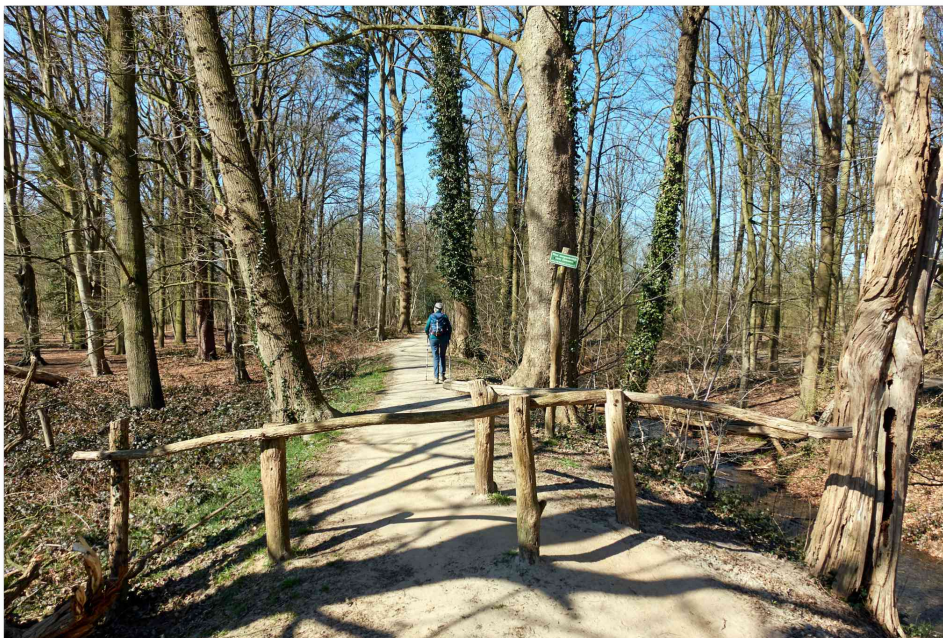

Bij Halder steken we nu de Dommel over en hebben zicht op kasteel Nieuw Herlaer.

We lopen langs het kasteel en wandelen het langoed Haanwijk binnen.

Theehuis 't Haantje is een mooie lokatie om bij lekker weer een pauze te houden op het terras.

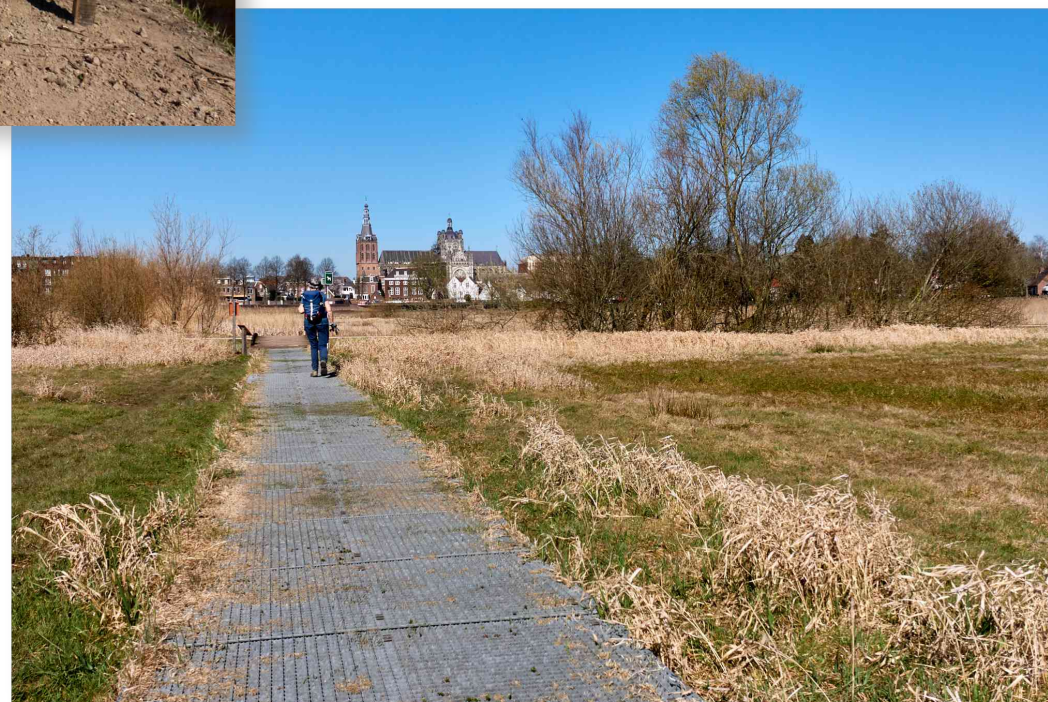

Na deze pauze wandelen we nog even door een klein, maar mooi bosgebied.

Ondertussen zien we in de verte al wat bebouwing van Den Bosch. Maar om er te komen moeten we eerst nog door het Bossche Broek lopen een oud moerasgebied dat nu voorzien is van fietspaden.

Met zicht op de Sint Jan lopen we nu toch het laatste stukje moerasgebied over vlonders.

Om 2 uur komen we dan aan bij ons eindpunt van dit project, de Sint Jan! Een prachtige kerk gelegen aan het einde van een mooie tocht.

Na een bezoekje aan de kerk lopen we langs de Binnendieze en via het centrum naar het station. Vervolgens weer met de trein terug naar Boxtel.

